

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Corpus: la fidelitat del Senyor durarà sempre

Processó de Corpus Christi a Hofgastein d'Adolph von Menzel

Vivim en un món marcat pel canvi constant. Canvien modes, tecnologies, canvien les relacions amb les persones, canviem de casa, de país o de ciutat. També canvia la manera com ens comuniquem, i tot molt ràpidament. Això potser ens pot fer viure una mica desorientats: entre tant de canvi, què hi ha d'estable? On puc recolzar-me si tot s'esfondra? On edificaré casa meua, si tot és sorra?

Però no, no tot és sorra. Déu no canvia, Déu no marxa: Ell és fidel! Jesucrist segueix present i viu en la seva Església, especialment cada vegada que celebrem l'Eucaristia, realment present entre nosaltres amb el seu Cos i la seva Sang. Continua actualitzant el «sí» que va donar al Pare a Getsemaní i que va consumir a la Creu: «que no es faci la meua voluntat, sinó la vostra» (Mt 26,39). Una entrega total per donar-nos una nova vida.

De fet, abans de pujar al cel, Jesús ens diu: «Jo seré amb vosaltres, dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,20). Aquesta promesa es compleix plenament en l'Eucaristia. Cada vegada que celebrem aquest sagrament, Crist se'ns fa aliment per enriquir-nos a nosaltres amb tots els seus dons. I només en Ell podem trobar el veritable repòs de l'ànima.

Aquest diumenge, moltes parròquies —també a la Catedral— sortirem en processó pels carrers dels nostres pobles i ciutats. En molts llocs decorarem el terra amb catifes vegetals perquè hi passi el Senyor i beneeixi els carrers i les persones. I l'actitud amb la qual sortim és de fe i d'humilitat, perquè sabem que portem un «tresor en gerres de terrissa» (2Co 4,7), i que l'hem de portar als altres. És un testimoni per al món, tantes vegades desorientat i perdut perquè no troba pau i descans sinó violència, guerra, preocu-

pacions i tota mena de desgràcies. Tenim un Salvador, que ens porta la pau («pau a vosaltres», Jn 20,26), la salvació («ell salvarà dels pecats el seu poble», Mt 1,21) i el descans («veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar», Mt 11,28). I no celebrem el Corpus per mantenir unes tradicions, es tracta de la convicció de la fe en la presència d'Aquell que es manté fidel a les seves promeses.

Perquè la fe no és només una vivència íntima, la fe té també una dimensió pública. No només vivim la fe individualment, sinó que la vivim en un Cos —el de Crist— i en un poble —el de Déu—. Vivim la nostra fe evangelitzant, sortint de les nostres esglésies com sortim el dia del Corpus per ser testimonis que Crist és present, viu i camina entre nosaltres.

Però la fe té una altra dimensió pública que brota del cor de l'Eucaristia, de l'amor de Crist: el Jesucrist que trobem en l'Eucaristia l'hem de saber trobar també en el pobre. L'Eucaristia és inseparable de la humanitat sofrent. Per això Càritas és un testimoni per a nosaltres i per al món: Crist és present en el pobre i nosaltres el reconeixem, viu, present, esperant-nos.

Voldria recuperar aquí unes paraules de sant Joan Crisòstom, pare de l'Església, parlant sobre l'Eucaristia i els pobres en una homilia: «Voleu honorar de debò el cos de Crist? No deixeu que estigui despullat. No l'honoreu aquí amb vestits de seda i a fora el deixeu patir fam i nuesa». Veure Crist en el pobre és deixar que l'Eucaristia es faci vida en nosaltres perquè ell és inseparable dels seus germans, especialment els més necessitats, és saber veure la presència de Déu que ens diu: «Vaig tenir fam i em donàreu menjar...» (Mt 25,35). Perquè «jo soc amb tu cada dia».

ENTREVISTA

Xarxa
per la pau

QUIM CERVERA

Arran d'una celebració interreligiosa en favor dels refugiats i migrants que va tenir lloc a Justícia i Pau de Barcelona l'any 2018 va néixer la Xarxa Interreligiosa per la Pau, amb l'objectiu que les diverses tradicions religioses i espirituals presents a Barcelona es poguessin conèixer mútuament, i que es visibilitzés públicament i socialment la pluralitat religiosa i espiritual existent. El proper 25 d'octubre tindrà lloc la jornada anual d'aquesta Xarxa, que tractarà el tema «Espiritualitat, pau i mitjans de comunicació». En Quim Cervera és coordinador d'aquesta Xarxa.

Què preteneu en aquesta trobada anual?

Per oferir les aportacions de les tradicions religioses i espirituals a la construcció de la pau interior, interpersonal, social i amb la natura. En cada jornada tractem dos temes comuns —espiritualitat i pau— i un tercer que varia —dona, ecologia, acció social, art, ciència/tecnologia, mitjans de comunicació—.

Quin enfocament li donareu a la propera jornada?

Intentarem que els mitjans de comunicació coneguin directament la diversitat religiosa i espiritual, a través de persones concretes de les comunitats, i aquestes aprenguin com enfocar millor les notícies sobre les seves aportacions a la pau.

Per què el diàleg entre creients de diferents religions és una condició necessària per contribuir a la pau?

Perquè si «l'ànima» de l'economia i de la política és —o hauria de ser— la cultura, l'esperit de la cultura és la saviesa religiosa i espiritual de la humanitat —religions, filosofies, cosmovisions, conviccions, humanismes, ètiques, art, espiritualitats—. Totes les religions estan per la pau, i poden ser un veritable «motor», crítica, sensibilització, alternativa de diàleg i esperança davant de les guerres que lucren al gran negoci de les armes.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Ara és l'hora del teu salm

La pregària de petició és freqüent en la nostra relació amb Déu. No sovintegen tant, però, les pregàries de lloança i d'acció de gràcies. Lloança per la seva grandesa, per la seva providència, per la seva proximitat... Agraïment per la vida, pel seu amor, per la seva misericòrdia...

Un pare de família, encara jove, recollint una proposta del sacerdot que acompanyà un recés del seu grup de matrimonis, va escriure una adaptació del salm 136. Respectant l'inici, el continuà des de la pròpia vivència. El va cloure recollint el final de l'original. Aquest en fou el resultat: «Enaltiu el Senyor: que n'és, de bo! / Perdura eternament el seu amor. / Enaltiu el Déu dels déus. / Perdura eternament el seu amor. / Enaltiu el Senyor dels senyors. / Perdura eternament el seu amor». Gràcies, Senyor, per estimar-nos i per acceptar-nos tal com som. «Perdura eternament el seu amor». Ell creuà la Maria en el meu camí i continuarem caminant junts. «Perdura eternament el seu amor». Ens ha beneït amb cinc fills xamosos. «Perdura eternament el seu amor». Hem arribat a la maduresa, envoltats d'unes bones famílies i amistats. «Perdura eternament el seu amor». M'ha donat salut, esperança i opti-

misme. «Perdura eternament el seu amor». Ha fet de la meua petitesa un gra de mostassa. «Perdura eternament el seu amor». Gra de mostassa que creix i em fa sentir important al seu costat. «Perdura eternament el seu amor». Amb confiança i paciència m'ha acompanyat. «Perdura eternament el seu amor». Sempre vora meu, fins i tot en els moments més febles de la meua fe. «Perdura eternament el seu amor. / Enaltiu el Déu del cel. / Perdura eternament el seu amor».

Aquesta pregària de lloança i acció de gràcies, experiència de pregària personal en la intimitat, des de la vida, esdevé font de lloança, d'elevació de l'esperit a Déu, des d'una confiança amorosa i joiosa. És un reconeixement a Déu per tots els seus beneficis, pel seu amor, per la seva fidelitat. Ens comunica la bondat de Déu envers els seus fills i filles i ens obre la possibilitat d'unir-nos en una mateixa lloança a Déu Pare. «Canteu al Senyor un càntic nou, lloeu-lo d'un cap a l'altre de la terra» (Js 42,10).

Pensa en la teua vida, en el pas de Déu pels teus dies. Ara és l'hora del teu salm! Gràcies, Senyor, per... «Perdura eternament el seu amor». M'ha beneït... «Perdura eternament el seu amor...».

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Una hucha excepcional

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Un día, una catequista nos preguntó: ¿A vosotros, os gusta tener una hucha que podáis ir llenando con vuestros ahorros y con regalos que os hacen? Todos con entusiasmo respondimos a viva voz: ¡Sí! Es vuestro tesoro, ¿verdad? Ninguno de aquellos niños, lo pusimos en duda; todos enardecidos lo afirmábamos. La catequista preguntó: ¿Qué pretendéis hacer con ese tesoro? Las respuestas fueron variopintas, las orientaciones las completaban: un capricho, deseos de hacer un regalo, algo para la propia familia, ayudar a alguna persona necesitada, las misiones...

Tras aquella introducción, la catequista añadió: ¿Sabéis que vosotros también sois una hucha, una hucha especial? La pregunta hizo que todos admirados abriéramos los ojos y es-

peráramos una explicación, ¿cómo podemos ser hucha? Si con la pregunta se abrieron los ojos, con la respuesta se abrieron las bocas y los corazones: Cada vez que comulgáis el Cuerpo y la Sangre del Señor, vuestra hucha, vosotros, os vais enriqueciendo.

El Catecismo de la Iglesia Católica (n. 1355) dice: «En la comunión, precedida por la oración del Señor y de la fracción del pan, los fieles reciben "el pan del cielo" y "el cáliz de la salvación", el Cuerpo y la Sangre de Cristo que se entregó "para la vida del mundo" (Jn 6,51).»

Que María, el primer Sagrario en el que Cristo puso su morada, nos ayude a vivir en continua acción de gracias, como ella lo hizo en su Magníficat.

Lectures
de la missa
diària
i santoral

23. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.)

[Gn 12,1-9 / Sl 32 / Mt 7,1-5. Vespre: Jr 1,4-10 / Sl 70 / 1Pe 1,8-12 / Lc 1,5-17]. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prevere salesià; santa Agripina, vg. i mr. romana (s. III).

24. □ Dimarts [Is 49,1-6 / Sl 138 / Ac 13,22-26 / Lc 1,57-66,80]. Naixement de sant Joan Baptista.

Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor.

25. ■ Dimecres [Gn 15,1-12,17-18 / Sl 104 / Mt 7,15-20].

Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

26. ■ Dijous [Gn 16,1-12,15-16 (o bé: Gn 1,6b-12,15-16) / Sl 105 / Mt 7,21-29].

Sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo. Sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.; sant David, ermità (s. V); sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre, 1902 - Roma, 1975), prev., fund. Opus Dei. Santa Perseveranda, vg.; beata Magdalena Fontaine, vg. i mr.

27. □ Divendres [Ez 34,11-16 / Sl 22 / Rm 5,5-11 / Lc 15,3-7].

Sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i doctor de l'Església. Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat. Sant Ladislau, rei hongarès; sant Zoile, mr.; beat Tomàs d'Orvieto, rel. servita.

28. □ Dissabte [Is 61,9-11 / Sl: 1Sa / Lc 2,41-51. Vespre: Ac 3,1-10 / Sl 18 / Ga 1,11-20 / Jn 21,15-19].

Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i mr., deixeble de Policarp d'Esmirna. Sant Pau I, papa (757-767); sant Argimir, monjo i mr.; santa Marcel·la, mr.

29. ■ † Diumenge vinent, diumenge vinent XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Ac 12,1-11 / Sl 33 / 2Tm 4,6-8,17-18 / Mt 16,13-19].

Sant Pere (o Quefes), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I). Santa Maria, mare de Joan-Marc; sant Cir, bisbe de Gènova.

EL COS I LA SANG DE CRIST

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 14,18-20)

En aquells dies, Melquisedec, rei de Salem, portà pa i vi. Com que era sacerdot del Déu Altíssim, beneí Abram amb aquestes paraules: «Que el Déu Altíssim, creador del cel i de la terra, beneeixi Abram. Beneït sigui el Déu Altíssim, que ha posat a les teves mans els teus adversaris». I Abram li donà el delme de tot el botí.

Salm responsorial (109)

R. «Ets sacerdot per sempre, com ho fou Melquisedec».

Oracle del Senyor al meu Senyor: / «Seu a la meva dreta, / i espera que faci dels enemics / l'escambell dels teus peus». R.

Que el Senyor estengui lluny des de Sió / el poder del teu ceptre. / Impera enmig dels enemics. R.

«Ja eres príncep el dia que vas néixer, / tens la glòria sagrada des del si de la mare, / des del principi jo t'he engendrat». R.

El Senyor no es desdiu del que jurà: / «Ets sacerdot per sempre / com ho fou Melquisedec». R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 11,23-26)

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres, ve del Senyor: Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial».

Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meua sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial.» Així, doncs, cada vegada que mengueu aquest pa i beueu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 9,11b-17)

Un dia Jesús parlava del Regne de Déu a la gent i curava els qui en tenien necessitat. Veient que començava a fer-se tard, els dotze anaren a dir-li:

«Acomiadeu la gent. Que vagin a passar la nit als pobles o a les masies del voltant, i puguin trobar-hi queviures; aquí és un lloc despoblat». Jesús els digué: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos».

Els respongueren: «Només tenim cinc pans i dos peixos. ¿Hem d'anar nosaltres mateixos a comprar menjar per a tota aquesta gentada?» Tots plegats eren uns cinc mil homes.

Ell digué als deixebles: «Feu-los seure en grups de cinquanta». Els deixebles ho feren i tothom s'assegué. Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres.

Lectura del libro del Génesis (Gén 14,18-20)

En aquellos días, Melquisedec, rey de Salén, sacerdote del Dios altísimo, sacó pan y vino, y le bendijo diciendo:

«Bendito sea Abrán por el Dios altísimo, creador de cielo y tierra; bendito sea el Dios altísimo, que te ha entregado tus enemigos». Y Abrán le dio el diezmo de todo.

Salmo responsorial (109)

R. Tú eres sacerdote eterno, según el rito de Melquisedec.

Oráculo del Señor a mi Señor: / «Siéntate a mi derecha, / y haré de tus enemigos / estrado de tus pies». R.

Desde Sión extenderá el Señor / el poder de tu cetro: / somete en la batalla a tus enemigos. R.

«Eres príncipe desde el día de tu nacimiento / entre esplendores sagrados; / yo mismo te engendré, desde el seno, / antes de la aurora». R.

El Señor lo ha jurado y no se arrepiente: / «Tú eres sacerdote eterno, / según el rito de Melquisedec». R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 11,23-26)

Hermanos: Yo he recibido una tradición, que procede del Señor y que a mi vez os he transmitido: que el Señor Jesús, en la noche en que iba a ser entregado, tomó pan y, pronunciando la Acción de Gracias, lo partió y dijo: «Esto es mi cuerpo, que se entrega por vosotros. Haced esto en memoria mía».

Lo mismo hizo con el cáliz, después de cenar, diciendo: «Este cáliz es la nueva alianza en mi sangre; haced esto cada vez que lo bebáis, en memoria mía». Por eso, cada vez que coméis de este pan y bebéis del cáliz, proclamáis la muerte del Señor, hasta que vuelva.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 9,11b-17)

En aquel tiempo, Jesús hablaba a la gente del reino y sanaba a los que tenían necesidad de curación. El día comenzaba a declinar. Entonces, acercándose los Doce, le dijeron: «Despide a la gente; que vayan a las aldeas y cortijos de alrededor a buscar alojamiento y comida, porque aquí estamos en descampado». Él les contestó: «Dadles vosotros de comer». Ellos replicaron: «No tenemos más que cinco panes y dos peces; a no ser que vayamos a comprar de comer para toda esta gente». Porque eran unos cinco mil hombres. Entonces dijo a sus discípulos: «Haced que se sienten en grupos de unos cincuenta cada uno». Lo hicieron así y dispusieron que se sentaran todos. Entonces, tomando él los cinco panes y los dos peces y alzando la mirada al cielo, pronunció la bendición sobre ellos, los partió y se los iba dando a los discípulos para que se los sirvieran a la gente. Comieron todos y se saciaron, y recogieron lo que les había sobrado: doce cestos de trozos.

COMENTARI

Jesús es multiplica per donar-nos el seu Cos i la seva Sang

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Jesús desitja que tothom rebi com un aliment de Vida i d'Amor, tot el que Ell és, la seva persona i tot el que ha dit i ha fet. Ser el seu deixeble comporta unir-se íntimament a Crist-Ressuscitat, i alimentar-se de la seva persona, amb el seu Cos i la seva Sang. La nostra relació amb Ell, no pot ser superficial; no és solament cosa d'unes boniques idees, unes bones paraules, d'una important filosofia.

Jesús desitja transformar tota la nostra vida, el nostre cos i la nostra ànima. Ens dona tot el que Ell és, perquè nosaltres formem un sol cos units a Ell. Sant Pau va comprendre i acceptar la transformació de la seva vida i va arribar a dir: «ja no soc jo, qui viu, és Crist qui viu en mi».

Avui, com si es tractés d'una repetició i actualització del que Jesús va fer en el sopar del Dijous Sant, donem un especial relleu al que fem a cada Eucaristia, i podem rebre el Senyor com a veritable aliment de Vida.

Els gestos que realitza Jesús, en el gran signe de la multiplicació dels pans i dels peixos, per associar a una gran multitud de persones són els mateixos que ens descriuen els evangelistes, quan ens expliquen aquell sopar d'abans de la seva passió i mort. Jesús va beneir, va partir i va donar als seus deixebles aquell pa i vi convertit en el seu Cos i Sang.

Els cristians, molt aviat, van veure en la multiplicació dels pans i dels peixos, un primer signe del que Crist ens donaria al final dels seus dies. Jesús es fa per a nosaltres aliment de vida, ens dona el seu Cos i la seva Sang que nodreix les nostres necessitats més profundes.

Nosaltres necessitem alimentar-nos constantment amb el Cos i la Sang del Senyor; solament així, restarem plenament units a Ell i podrem fer realitat el nostre gran desig i dir que realment «Som del Senyor».

Després caldrà demostrar-ho realitzant i vivint tot el que Jesucrist és, i que viu en nosaltres. Avui és una diada per fer present a Crist que se'ns dona en l'Eucaristia; dia de la Caritat; dia de l'amor fratern. Demostrem-ho.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dijous 26 de juny, a les 20.00 h. Missa de sant Josepmaria a la Catedral.

Divendres 27 de juny, a les 18.00 h. Missa del Sagrat Cor de Jesús a les Misio-neras de los Sagrados Corazones de Valldoreix.

Diumenge 29 de juny, a les 12.30 h. Missa patronal amb confirmacions a Sant Pere de Bigues. / **A les 20.00 h.** Missa patronal amb confirmacions a Sant Pere de Terrassa.

Llibres

La Bona Nova de Jesús. Comentari als evangelis dominicals dels cicles A, B i C, del P. Jordi Latorre. Aquest llibre de 400 pàgines, editat per

l'Editorial CPL, vol contribuir a ajudar els fidels a acostar-se a la Sagrada Es-criptura d'una manera clara i entene-dora. És un petit volum amb comenta-ris a l'Evangelí publicats durant els anys 2018-2022 en aquest *Full Dominical* i en el d'altres diòcesis germanes.

700 fidels es reuneixen al Santuari de la Mare de Déu de la Salut per tancar l'any del 20è aniversari de la diòcesi

Més de 700 fidels de la diòcesi, proce-dents de parròquies, arxiprestats, de-legacions, moviments i institucions, es van aplegar diumenge 15 de juny al Santuari de la Mare de Déu de la Salut, a Sabadell, per posar punt final a l'any commemoratiu del 20è aniversari de la diòcesi. La trobada va ser un acte d'acció de gràcies pel camí recor-regut des que, el 15 de juny de 2004, sant Joan Pau II erigí la diòcesi al ter-ritori del Vallès Oriental i Occidental.

L'acte central fou la celebració de l'Eucaristia presidida per Mons. Salva-dor Cristau i concelebrada per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, primer bis-be de Terrassa i actual arquebisbe de Sevilla. Assistí l'alcalde de Sabadell, la Sra. Marta Farrés, acompanyada per regidors i autoritats locals.

En la seva salutació inicial, el bisbe Salvador va recordar que se celebra-va la solemnitat de la Santíssima Trini-tat, un marc especialment adient per a la cloenda dels actes del vintè ani-versari de la diòcesi, que havien co-mençat just un any abans, en aquesta mateixa festa. El bisbe va destacar el

simbolisme de reunir-se com a Es-glésia diocesana als peus de la Mare, expressant l'agraïment a Déu, que ens fa participants de la seva família i de la seva comunió d'amor.

L'homilia va ser pronunciada per Mons. Saiz Meneses, que va fer un re-pàs d'algunes fites aconseguides dur-ant aquests anys de vida diocesana

i va posar l'atenció en els reptes ac-tuals de l'Església. En un context social cada cop més secular i secularitzat, amb una presència creixent de la in-tel·ligència artificial, Mons. Saiz Mene-ses va afirmar que és precisament en aquesta societat on l'Església està cridada a anunciar l'Evangelí, fomen-tar l'encontre personal amb Crist i crear comunitats dinàmiques, fra-ternes, acollidores i integradores.

En finalitzar la celebració, es va en-tregar a cada assistent una medalla commemorativa amb la imatge de la Mare de Déu de la Salut. Tot seguit, es va oferir un refrigeri popular que va servir perquè els assistents es po-guessin saludar.

CARTA DOMINICAL

† **SALVADOR CRISTAU COLL**
Obispo de Terrassa

Corpus: la fidelidad del Señor dura por siempre

Vivimos en un mundo marcado por el cambio cons-tante. Cambian modas, tecnologías, cambian las relaciones entre las personas, cambiamos de ca-sa, país o ciudad. También cambia la forma en que nos comunicamos, y todo muy rápidamente. Esto quizás nos puede hacer vivir algo desorien-tados: entre tanto cambio, ¿qué hay de estable? ¿Dónde puedo apoyarme si todo se derrumba? ¿Dónde voy a edificar mi casa, si todo es arena?

Pero no todo es arena, no. Dios no cambia, Dios no nos deja: ¡Él es fiel! Jesucristo, sigue presente y vive en su Iglesia, especialmente cada vez que celebramos la Eucaristía, realmente presente entre nosotros con su Cuerpo y su Sangre. Sigue actualizando el «sí» que dio al Padre en Getse-maní y que consumó en la Cruz: «que no se haga mi voluntad, sino la tuya» (Mt 26,39). Una entrega total para dar una nueva vida.

De hecho, antes de subir al cielo, Jesús nos di-ce: «Yo estaré con vosotros, día tras día hasta el fin del mundo» (Mt 28,20). Esta promesa se cum-ple plenamente en la Eucaristía. Cada vez que la celebramos Cristo se nos hace alimento para enriquecernos a nosotros con todos sus dones. Y solo en Él podemos encontrar el verdadero des-canso del alma.

Este domingo, muchas parroquias —también la Catedral— saldremos en procesión por las calles de nuestros pueblos y ciudades. En mu-chos lugares decoraremos el suelo con alfom-bras vegetales para que pase el Señor y bendi-ga las calles y las personas. Y la actitud con la que salimos es de fe y de humildad, porque sa-bemos que llevamos un «tesoro en vasijas de barro» (2Co 4,7) i que debemos llevarlo a los demás. Es un testimonio para el mundo, tantas veces desorientado y perdido porque no en-cuentra paz ni descanso, sino violencia, guerra, preocupaciones y todo tipo de desgracias. Te-nemos un Salvador, que nos trae la paz («paz a vosotros», Jn 20,26), la salvación («él salvará de los pecados a su pueblo», Mt 1,21) y el descan-so («venid a mí todos los que estáis cansados y agobiados, y encontraréis vuestro descanso», Mt 11,28). Y no celebramos el Corpus por mantener unas tradiciones, se trata de la convicción de la fe en la presencia de Aquel que se mantiene fiel a sus promesas.

Porque la fe no es solo una vivencia íntima, la fe tiene también una dimensión pública. No so-lo vivimos la fe individualmente, sino que la vivi-mos en un Cuerpo —el de Cristo— y en un pueblo

—el de Dios—. Vivimos nuestra fe evangelizando, saliendo de nuestras iglesias como salimos el día del Corpus para ser testigos de que Cristo está presente, vive y camina entre nosotros.

Pero la fe tiene otra dimensión pública que brota del corazón de la Eucaristía, del amor de Cristo: el Jesucristo que encontramos en la Euc-aristía debemos saber encontrarlo también en el pobre. La Eucaristía es inseparable de la huma-nidad que sufre. Por eso Cáritas es un testimo-nio para nosotros y para el mundo: Cristo está presente en el pobre y nosotros lo reconocemos, vivo, presente, esperándonos.

Quisiera recuperar aquí unas palabras de san Juan Crisóstomo, padre de la Iglesia, hablando sobre la Eucaristía y los pobres en una homilía: «¿Quieres honrar de verdad el cuerpo de Cristo? No dejes que esté desnudo. No lo honres aquí con vestidos de seda y fuera lo dejes sufrir hambre y desnudez». Ver a Cristo en el pobre es dejar que la Eucaristía se haga vida en nosotros porque él es inseparable de sus hermanos, especialmente los más necesitados, es saber ver la presencia de Dios que nos dice: «Tuve hambre y me diste de co-mer...» (Mt 25,35). Porque «yo estoy contigo todos los días».

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

